

۱ عین الصحیح عن المطلوب:

- ۱) فَرَأَى دُمُوعَهُمَا تَتَسَاقَطُ مِنْ أَعْيُنِهِمَا. ← مفرده ← عيون
- ۲) جَرَّ سَيَّارَتَهُمْ بِالْجَزَارَةِ وَ أَخَذَهَا إِلَى مَوْقِفٍ تَصْلِيحِ السِّيَّارَاتِ. ← جَمْعُهُ ← مواقف
- ۳) أَتَذَكَّرُ خِيَامِ الْحُجَّاجِ فِي مَنَى وَ عَرَفَاتِ. ← مفرده ← "خيمة"
- ۴) كَانَ النَّبِيُّ (ص) يَتَعَبَّدُ فِي غَارِ حِرَاءِ الْوَادِعِ فِي قَمْتِهِ. ← جَمْعُهُ ← قِمام

۲ إِنْخَبَ مَجْمُوعَةٌ فِيهَا كَلِمَةٌ غَرِيبَةٌ حَسَبَ الْمَعْنَى:

- ۱) سَيَّارَةٌ - جَزَارَةٌ - حَافِلَةٌ - طَائِرَةٌ
- ۲) الأَرْجُلُ - رَأْسٌ - يَدٌ - أُعْيُنٌ
- ۳) الأَسْرَةُ - الأَقْرَبَاءُ - الأَصْدِقَاءُ - الأَقْوِيَاءُ
- ۴) غَدًا - اليَوْمَ - أَمْسٌ - العَامَ

۳ عَيْنِ الخَطَا عَنْ الْمَطْلُوبِ:

- ۱) وَهَنَ الْمُؤْمِنُونَ وَ يُحْزِنُونَ... ← متضاده ← صَلَّحَ
- ۲) جَرَّ سَيَّارَتَهُمْ بِالْجَزَارَةِ. ← ترجمته ← تراكُتور
- ۳) كُلُّ مُسْلِمٍ حِينَ يَرَى هَذَا الْمَشْهَدَ، يَشْتَاقُ إِلَيْهِ. ← جَمْعُهُ ← مشاهد
- ۴) كَانَ النَّبِيُّ (ص) يَتَعَبَّدُ فِي غَارِ حِرَاءِ. ← مرادفه ← كهف

۴ مَا هُوَ الخَطَا؟

- ۱) الصَّرَاعُ ≠ النِّزَاعُ
- ۲) يُعَلِّقُ "مَصْدَرُهُ: التَّعْلِيقُ"
- ۳) الْكَيْتُفُ "جَمْعُهُ: الأَكْتَاْفُ"
- ۴) الْفُؤُوسُ "مُفْرَدُهُ: الْفَأْسُ"

۵ عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي تَرْجُمَةِ الأَفْعَالِ.

- ۱) كَانُوا قَطَعُوا: بُرِيدُهُ بُوْدُنْدٌ - قُطِعَ: بُرِيدٌ
- ۲) لَنْ يَفْهَمَ: نَخَوَاهِدُ فَهْمِيْدٌ - قَدَّفَهْمَتُ: فَهْمِيْدِي
- ۳) أَجْلِسْ: بَنْشِيْنٌ - لِاتَّجْلِسِي: نَنْشَانٌ
- ۴) لَيْتَهُ يَغْفِرُ: بِيَامْرَزْدٌ - إِسْتَعْفَزُ: أَمْرَزْشُ بَخَوَاهِ

۶ عَيْنِ الصَّحِيحِ لِتَرْجُمَةِ الأَفْعَالِ مِنْ هَذِهِ الْمَصَادِرِ.

"إِنْقِطَاعٌ: بَرِيْدُهُشْدَنْ - تَعَايِشٌ: هَمْزِيْسْتِي كَرْدَنْ - تَفْهِيْمٌ: فَهْمَانِيْدَنْ - إِنْقَاذٌ: نَجَاتٌ دَادَنْ"

- ۱) مَا تَعَايِشُوا: هَمْزِيْسْتِي نَكْرِيْدِيْدٌ
- ۲) فَهَّمْتُ: فَهْمَانِيْدِيْمٌ
- ۳) لِاتَّنَقِّطِعِيْن: بَرِيْدُهُ نَمِيْشُوِيْدٌ
- ۴) قَدَّاْنَقَذْتُ: نَجَاتٌ دَادَمْ

(۱) الكَيْفُ: آلَةُ حَدِيدِيَّةٌ لِقَطْعِ الْحَشَبِ!

(۲) الرُّسُومُ: عَمَلٌ خُرَافِيٌّ فِي الْأَدْيَانِ!

(۳) الحضارة: مظاهرُ التقدّم في ميادين العلم و الأدب!

(۴) الصُّراع: وَجَعٌ فِي الرَّأْسِ!

(۸) إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوعٌ:

(۱) همانا الله دوستدار کسانی است که مانند بنای مقاومی صف به صف در راه او مبارزه می کنند!

(۲) قطعاً خداوند دوست می دارد آن کسانی را که مثل بنای پابرجا صف زده در راهش کارزار می کنند!

(۳) به درستی که خداوند کسانی را که در یک صف در راه او می جنگیدند دوست دارد؛ انگار که آنان بنایی محکم اند!

(۴) بی گمان خدا کسانی را که صف در صف در راه او می جنگند دوست می دارد؛ گویی که ایشان ساختمانی استوارند!

(۹) قَالُوا حَرْقَوْهُ وَ انصُرُوا آلِهَتَكُمْ): گفتند:

(۱) او را آتش زدند و خدایان خود را یاری کردند!

(۲) او را بسوزانید و خدایان خویش را یاری نمایید!

(۳) آنان را بسوزانید و معبود خود را نصرت ببخشید!

(۴) آنان آتش گرفتند ولی به معبودهای خویش کمک کردند!

(۱۰) فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ):

(۱) پس این روز، رستاخیز است، ولی شما نمی دانستید!

(۲) ولی شما بودید که این روز رستاخیز را نشناختید!

(۳) پس این، روز رستاخیز است، ولی شما نمی دانستید!

(۴) پس روز رستاخیز، این است، ولی شما بودید که ندانستید!

(۱۱) إِنَّ هَذِهِ الْأَصْنَامَ الَّتِي كَانُوا يَفْتَخِرُونَ بِعِبَادَتِهَا لَا قِيمَةَ لَهَا لِأَنَّهَا عَاجِزَةٌ عَنِ قِضَاءِ حَاجَاتِهَا!":

(۱) به راستی این بت‌هایی که به پرستیدنشان افتخار می کنند، ارزشی ندارند چون از برآوردن نیازهای شما ناتوان هستند!

(۲) این‌ها بت‌هایی هستند که به پرستیدنشان افتخار می کردند درحالی که بی ارزش هستند، چون از تأمین نیازهای خود ناتوان اند!

ناتوان اند!

(۳) این بت‌هایی که به عبادتشان افتخار می کردند، هیچ ارزشی ندارند چون از برآوردن نیازهای خود ناتوان هستند!

(۴) این بت‌ها که آن‌ها را با افتخار می پرستیدند، هیچ ارزشی ندارند زیرا نمی توانند نیازهای خود را برآورده سازند!

"لَمَّا دَخَلَ النَّاسُ فِي مَعْبَدِ الْمَدِينَةِ شَاهِدُوا الْأَصْنَامَ الْمُكْشَرَةَ، فَتَعَجَّبُوا جَمِيعاً وَبَحَثُوا عَنِ الْفَاعِلِ!":

(۱) وقتی مردم وارد معبد شهر شدند بت‌ها را شکسته‌شده دیدند، پس همه تعجب کردند و به دنبال انجام‌دهنده گشتند!

(۲) هنگامی که مردم وارد معبد شهر شدند بت‌های شکسته را مشاهده کردند، پس همگی متعجب شدند و دنبال انجام‌دهنده گشتند!

(۳) زمانی که مردم داخل معبد شهر شدند همگی بت‌های شکسته‌شده را دیدند، پس آن‌ها را شگفت‌زده کرد و مقصّر را جست‌وجو کردند!

(۴) زمانی که مردم وارد معبد شهر شدند بت‌هایشان را شکسته‌شده مشاهده کردند، پس همه شگفت‌زده شدند و شروع کردند دنبال انجام‌دهنده بگردند!

"وَلَنْذَكُرَ إِبْرَاهِيمَ الْخَلِيلَ (ع) الَّذِي حَاوَلَ أَنْ يُنْقِذَ قَوْمَهُ مِنْ عِبَادَةِ الْأَصْنَامِ!":

(۱) و باید ابراهیم خلیل علیه‌السلام را یاد کنیم که کوشید قومش را از عبادت بت‌ها نجات بدهد!

(۲) و برای اینکه ابراهیم خلیل علیه‌السلام را یاد کنیم که تلاش کرد اهلش را از پرستش بت نجات بدهد!

(۳) و باید ابراهیم خلیل علیه‌السلام را یاد می‌کردیم که تلاش کرد قوم خود را از عبادت بت‌ها رهایی دهد!

(۴) و بر ماست که ابراهیم خلیل علیه‌السلام را به‌خاطر آوریم که تلاش کرد قوم را از بت‌پرستی رهایی بخشد!

"إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِحِكْمَةٍ بَالِغَةٍ وَأَرْسَلَ الْأَنْبِيَاءَ لِيُبَيِّنُوا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ!":

(۱) خداوند آسمان‌ها و زمین را با حکمت کاملش آفرید و انبیا را فرستاد تا راه مستقیم را آشکار سازند!

(۲) همانا پروردگار آسمان‌ها و زمین را با حکمت کاملی آفرید و پیامبران را فرستاد تا راه راست آشکار شود!

(۳) خداوند آسمان‌ها و زمین را با حکمتی کامل خلق کرد و انبیا را فرستاد تا راه مستقیم را آشکار کنند!

(۴) همانا خداوند آسمان و زمین را با حکمت فراوانی خلق کرد و پیامبران را فرستاد تا راه راست را آشکار سازند!

"تَلَكُ أَسْمَاكُ تَبْلَعُ صَغَارَهَا عِنْدَمَا تُوَجَّهُ خَطراً ثُمَّ تُخْرِجُهَا بَعْدَ زَوَالِ الْخَطَرِ حَيَّةً!":

(۱) آن ماهی‌ها وقتی با خطر روبه‌رو می‌شوند، بچه‌های خود را می‌خورند آنگاه پس از رفع خطر، آن‌ها را زنده بیرون می‌آورند!

(۲) آن ماهی‌ها بچه‌های خود را می‌بلعند وقتی با خطری مواجه می‌شوند، سپس آن‌ها پس از برطرف شدن خطر، زنده خارج می‌شوند!

(۳) آن‌ها ماهیانی هستند که بچه‌های خود را می‌بلعند هنگامی که با خطری روبه‌رو شدند، سپس آن‌ها را پس از آنکه خطر برطرف شد، زنده خارج می‌سازند!

(۴) آن‌ها ماهی‌هایی هستند که بچه‌های خود را هنگامی که با خطری روبه‌رو می‌شوند، می‌بلعند، سپس آن‌ها را پس از برطرف شدن آن خطر، زنده بیرون می‌آورند!

"كان أعضاء أُسرتنا مسرورين و يُشاهدون الحُجَّاجَ و هم يركبون الطائرة مشتاقين!":

- ۱) اعضای خوشحال خانواده ما، حاجیان را مشاهده می‌کردند که با اشتیاق سوار هواپیما می‌شدند!
- ۲) اعضای خانواده‌مان شاد بودند چون حاجیان مشتاق را در حال سوار شدن به هواپیما مشاهده می‌کردند!
- ۳) اعضای خانواده ما با خوشحالی حاجیان را مشاهده می‌کردند که مشتاقانه سوار هواپیما می‌شدند!
- ۴) اعضای خانواده ما شادمان بودند و حاجیان را مشاهده می‌کردند درحالی‌که با اشتیاق سوار هواپیما می‌شدند!

"أخذ إبراهيم (ع) فأساً و كسّر أصنامَ معبدِ مدينتهِ ثمَّ علّقَ الفأسَ على كَيْفِ أكبرِ الأصنامِ!": ابراهيم (ع)

- ۱) تبری برداشت و بت‌های پرستشگاه شهر خویش را شکست، سپس آن تبر را روی شانه بزرگ‌ترین بتان آویخت!
- ۲) یک تبر را بُرد و بُتان پرستشگاه شهر را شکست، سپس تبری را روی شانه بزرگ‌تر بت‌ها آویزان نمود!
- ۳) با یک تبر شروع کرد به شکستن بُتان پرستشگاه شهر خود، سپس تبری را روی شانه بزرگ بُتان قرار داد!
- ۴) تبری را گرفت و همه بت‌های پرستشگاه شهر را شکست، سپس آن تبر را از شانه بت بزرگ آویزان کرد!

(إِنَّمَا وَلِيكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُم رَاكِعُونَ):

- ۱) سرپرست شما فقط خداوند است و فرستاده‌اش و کسانی که ایمان آورده‌اند؛ کسانی که در حال رکوع نماز را برپا داشتند و زکات می‌دهند!
- ۲) سرپرستان تنها خداوند و پیامبرانش و کسانی که ایمان آورده‌اند، هستند؛ کسانی که نمازشان را برپا می‌دارند و زکات می‌دهند درحالی‌که در رکوع هستند!
- ۳) سرپرست شما تنها خداوند است و پیامبرش و کسانی که ایمان آورده‌اند؛ کسانی که نماز را برپا می‌دارند و زکات می‌دهند درحالی‌که در رکوع هستند!
- ۴) قطعاً ولی شما، خدا است و فرستاده‌اش و کسانی که ایمان آورده‌اند؛ کسانی که نماز را برپا می‌دارند و زکات را سجدکنان می‌دهند!

"قد أَدَى والديّ زيارةَ العتباتِ المقدّسةِ في السّنواتِ الماضيّةِ ولكنّهما يقولان: يا ليتنا نذهبُ مرّةً أُخرى!":

- ۱) پدر و مادرم زیارت آستان‌های مقدس را در سال‌های گذشته ایفا کردند، ولی آن دو می‌گفتند: ای کاش دیگر بار می‌رفتیم!
- ۲) حقیقتاً پدر و مادر زیارت عتبات مقدس را در سال‌های گذشته به‌جا آورده‌اند، ولی می‌گویند: امیدواریم دوباره برویم!
- ۳) در سال‌های گذشته پدر و مادرم زیارت عتبات مقدس را ادا کرده‌اند، ولی آن‌ها می‌گویند: ای کاش ما دوباره برویم!
- ۴) سال‌های گذشته زیارت والدینم از آستانه‌های مقدس انجام شد، ولی آن دو می‌گفتند: امید است که ما بار دیگر می‌رفتیم!

- (۱) لعلّ المودّة تستقرّ بين جميع النَّاس في العالم!
- (۲) أصدّق أنّك لن تكذب أبداً في حياتك!
- (۳) كأنّكم تريدون أن تسافروا إلى مدينتكم بالطائرة!
- (۴) ليت النَّاس كانوا يفهمون حقيقة كلام الإنبياء!

عین حرفاً يزيلُ الإبهام ما قبله:

- (۱) قال أعلم أنّ الله على كلّ شيءٍ قديرٌ.
- (۲) إنّنا جعلناه قرآناً عربياً لعلّكم تعقلون.
- (۳) تدلّ على أنّ الدّين فطريٌّ ولكنّ عبادته كانت خرافيةً.
- (۴) إنّ الله يحبّ الدّين يُقاتلون كأنّهم بنيانٌ مرصوصٌ.

عین الحرف الذي جاء للتأكيد:

- (۱) ليت العداوة تنتهي بين هؤلاء الأصدقاء القدماء!
- (۲) كأنّ بعض النَّاس ينسون ظلم الظّالمين بعد قليل!
- (۳) أوصانا أبي: إنّ الضّدق من أكرم الصفات الإنسانيّة!
- (۴) طلب منّي أن أنقل ذكريات المجاهدين في الحرب المفروضة!

عین "لا" النافية للجنس:

- (۱) يا صاحب القدرة لا تنس يوم الحساب!
- (۲) لا حجاب أظلم من جهل الإنسان ربّه!
- (۳) لا تشربوا الماء بارداً و الطعام حاراً!
- (۴) على مريض اليوم و لا يذهب إلى المدرسة!

عین عبارة جاء فيها من الحروف المشبّهة بالفعل و الأفعال الناقصة معاً:

- (۱) كان المعلّم يُريد أن يتكلّم باللغة العربيّة.
- (۲) قل الحقّ و إنّ كان مرّاً.
- (۳) و يقولُ لكافرٌ يا ليتني كنتُ ثراباً.
- (۴) لا تثقُ ما ليس لك به علمٌ.

عین العبارة التي ما جاء فيها من الحروف المشبّهة بالفعل:

- (۱) (و يقولُ الكافرٌ يا ليتني كنتُ ثراباً)
- (۲) كان الطالبُ يُريد أن يتكلّم في الصّف.
- (۳) (إنّا جعلناه قرآناً عربياً لعلّكم تعقلون)
- (۴) (اعلم أنّ الله على كلّ شيءٍ قديرٌ)

٢٦ عَيْنِ العبارة التي تدلُّ على "الرجاء":

- ١) ليت القاضي نُشاهده امام بيت العمرو عين لاجابة دعوتهم!
- ٢) لعلى كنت صادقاً في كلامي!
- ٣) إن القاضي العادل يقصد ظهور الحق!
- ٤) ولكنتنا نغفل عنها و لم يغفل الله عنها!

٢٧ عَيْنِ الخطأ حول ما أُشير إليه بِخط:

- ١) "أ أنت فَعَلْتِ هذا بِالْهَيْتِنَا يا إِبْرَاهِيمَ": إسمُ الإشارة للقريب
- ٢) قَالَ إِبْرَاهِيمَ (ع): إِسْأَلُوا الصَّنَمَ الْكَبِيرَ: الفعل الماضي
- ٣) كَسَّرَ جَمِيعَ الأَصْنَامِ فِي المَعْبَدِ إِلَّا الصَّنَمَ الْكَبِيرَ: الجمع المكسر
- ٤) أَرْسَلَ اللهُ الأَنْبِيَاءَ لِئُبَيِّنُوا الصَّرَاطَ المُسْتَقِيمَ: الفعل المضارع

٢٨ عَيْنِ ما فيه الحال:

- ١) إِنَّ شَجْرَةَ الخبز شجرة عجيبة و تحمل الأثمار في نهاية الأغصان!
- ٢) رأيت شجرة الخبز و هي تحمل أثمارها في نهاية أغصانها!
- ٣) رأيت شجرة الخبز التي تحمل الأثمار في نهاية الأغصان!
- ٤) شجرة الخبز شجرة تحمل أثمارها في نهاية أغصانها!

٢٩ عَيْنِ ما يدلُّ على الماضي الإستمراري:

- ١) سمكة التيلابيا تُدافع عن صغارها و هي تسير معها!
- ٢) كانت مقبرة وادي السلام من أكبر المقابر في العالم!
- ٣) إِنَّ النَّاجِحَ يقوم بعمله وحيداً و لا يتوكَّل على النَّاسِ!
- ٤) قَبِلْتُ بنتي و هي تلعب مع زميلاتِها في الساحة!

٣٠ عَيْنِ ما فيه الحال:

- ١) القاضي العادلُ يَحْكُمُ بَيْنَ النَّاسِ بِالْعَدْلِ وَ ما كَانَ ظالماً.
- ٢) يَنْهَضُ الفَلاَحُ مِنْ نَوْمِهِ وَ يَذْهَبُ إِلَى المَرْزَعَةِ.
- ٣) جَاءَ المُدْرِّسونَ الكثيرونَ وَ هُمْ يَتَكَلَّمونَ عَنِ آدابِ المُتَعَلِّمينَ!
- ٤) رَأَيْتُ وَليداً يَذْهَبُ إِلَى السُّوقِ مَعَ أُمِّهِ!

٣١ عَيْنِ ما ليس فيه الحال:

- ١) يُشَجِّعُ المُتَفَرِّجونَ فَرِيقَهُمُ الفَائِزَ فَرِحِينَ اليومَ.
- ٢) (وَ لَا تَهِنُوا وَ لَا تَحْزَنُوا وَ أَنْتُمْ الأَعْلُونَ)
- ٣) فَسَأَلَ عارِفٌ وَليدَهُ مُتَعَجِّباً: يا أباي، لِمَ تَبكي؟
- ٤) الطَّالِبانِ يَقْرآنَ دُروسَهُما في مكتبةِ المدرسةِ.

عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ وَ الإِعْرَابِ لَمَّا تَحْتَهُ حَطٌّ:
عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ لَمَّا تَحْتَهُ حَطٌّ : "فَالْأَثَارُ الْقَدِيمَةُ الَّتِي اِكْتَشَفَهَا الْإِنْسَانُ تُؤَكِّدُ اِهْتِمَامَ الْإِنْسَانِ بِالَّذِينَ"

٣٢ اكتشف:

- ١) فعل مضارع - للمتكلم وحده - مزيد ثلاثي (مصدره اكتشاف) - متعَدَّ / فعل و فاعله "الإنسان"
- ٢) فعل ماضٍ - للغائب - مجزئ ثلاثي - متعَدَّ / فعل و مفعوله ضمير "ها"
- ٣) فعل ماضٍ - للغائب - حروفه الأصلية "كشف" من مصدر "اكتشاف" / فاعله "الإنسان" و مفعوله "ها"
- ٤) للغائب - مزيد ثلاثي بزيادة حرف واحد - لازم / فعل و مع فاعله جملة فعلية

٣٣ تؤكِّد:

- ١) فعل مضارع - للمخاطب - مزيد ثلاثي (من مصدر تأكيد) - متعَدَّ / فعل و مع فاعله جملة فعلية
- ٢) فعل مضارع - للغائبة - مزيد ثلاثي (من باب تفعيل) بزيادة حرف واحد / فعل و مفعوله "اهتمام"
- ٣) فعل ماضٍ - للغائبة - من مصدر "تأكَّد" بزيادة حرفين اثنين - معلوم / فعل و مع فاعله جملة فعلية و خبر للمبتدأ
- ٤) فعل للغائبة - (مصدره على وزن "تفعيل") - متعَدَّ - مجهول / فعل و مع نائب فاعله "اهتمام"

٣٤ اهتمام:

- ١) مفرد مذكَّر - اسم فاعل (حروفه الأصلية: ه م م) / مفعول
- ٢) اسم - مفرد مذكَّر - مصدر (من وزن إفتعال) / نائب فاعل
- ٣) اسم - جمع مكشَّر أو تكسير - (حروفه الأصلية: ه م م) / فاعل "تؤكِّد"
- ٤) اسم مفرد مذكَّر - فعله "إهتَمَّ" على وزن "إفتَعَلَ" / مفعول

اقْرَأِ النَّصَّ التَّالِيَّ ثُمَّ أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ.

"أَنْقَذَ النَّبِيُّ (ص) قَوْمَهُ مِنْ عِبَادَةِ الْأَصْنَامِ بَعْدَمَا فَتَحَ مَكَّةَ، إِنَّهُ قَامَ بِتَكْسِيرِ الْأَصْنَامِ مِنْ حَوْلِ الْكَعْبَةِ، عِنْدَمَا بَلَغَتْ ثَلَاثُمِائَةٍ وَ سِتِّينَ صَنَمًا قَبْلَ ذَلِكَ، كَانَ النَّاسُ يَعْبُدُونَ الْأَصْنَامَ الَّتِي لَا تُضُرُّ وَ لَا تَنْفَعُ، هُمْ كَانُوا يَقُولُونَ إِنَّهُمْ رَأَوْا آبَاءَهُمْ يَعْبُدُونَهَا وَ هُمْ بَقُوا عَلَى ذَلِكَ.

مِنَ الْعَجِيبِ أَنَّ الْأَصْنَامَ مَوْجُودَةٌ فِي حَيَاةِ الْمُسْلِمِينَ فِي الْعَصْرِ الْحَالِي أَيْضًا، لَكِنَّهَا لَيْسَتْ أَصْنَامًا مِنْ حِجَارَةٍ، كَأَصْنَامِ مَكَّةَ وَ غَيْرِهَا، بَلْ هِيَ كُلٌّ يَتَّخِذُهُ الْإِنْسَانُ ثَابِتًا فِي حَيَاتِهِ لِإِقْبَالِ التَّغْيِيرِ، وَ مَهْمَا لَا يَتَقَدَّمُ عَلَيْهِ شَيْءٌ، وَ إِنْ خَالَفَ الْحَقَّ، وَ إِنْ أَعْضَبَ اللَّهَ، فَيَتَحَوَّلُ هَذَا الشَّيْءُ إِلَى صَنْمٍ يَعْبُدُهُ الْمَرْءُ مِنْ دُونِ اللَّهِ! قَدْ نَطَلَبُ شَيْئًا وَ لَنَا رَغْبَةٌ شَدِيدَةٌ فِيهِ، وَ لَكِنَّهُ يَتَجَاوَزُ حُدُودَ اللَّهِ وَ حُقُوقَ عِبَادِهِ، فَعِنْدُنَا إِنَّنَا قَدْ اتَّخَذْنَا هَؤُنَا صَنْمًا نَعْبُدُهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ! فَهَذِهِ الْآيَةُ الشَّرِيفَةُ هِيَ الْمَعْيَارُ وَ الْمِيزَانُ فِي هَذَا الْمَجَالِ: "وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَ الَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ"

٣٥ متى يعبد المرء صنماً من دون الله؟

- ١) حين رغبت في شيء أكثر من الله!
- ٢) إذا رأى آباءه!
- ٣) حين أحب شيئاً كثيراً!
- ٤) إذا ما قبل أي تغيير في حياته!

- ١) إِنَّ النَّاسَ يَعْبُدُونَ الْأَصْنَامَ الْحَجَرِيَّةَ وَالْخَشَبِيَّةَ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ!
- ٢) بَعْضُ النَّاسِ يُحِبُّونَ اللَّهَ أَقَلَّ مِنَ الْأَشْيَاءِ الْمَادِّيَّةِ وَغَيْرِ الْمَادِّيَّةِ!
- ٣) إِنَّ النَّبِيَّ (ص) أَنْهَى عَنِ عِبَادَةِ الْأَصْنَامِ فِي جَزِيرَةِ الْعَرَبِ!
- ٤) كَانَ النَّاسُ يَعْبُدُونَ أَصْنَامًا لَا نَفْعَ وَ لَا ضَرَرَ مِنْهَا!

٣٧ إِمْلَأِ الْفَرَاغَ: "بَلَّغَ عَدَدَ ثَلَاثِمِائَةٍ وَ سِتِّينَ!"

- ١) السَّنِينَ الَّتِي عَبْدَ النَّاسِ فِيهَا الْأَصْنَامَ.
- ٢) الْأَصْنَامَ حَوْلَ الْكَعْبَةِ فِي مَكَّةَ.
- ٣) السَّنِينَ الَّتِي سَعَى النَّبِيُّ (ص) لِفَتْحِ مَكَّةَ.
- ٤) الْأَصْنَامَ الَّتِي بَقِيَتْ فِي مَكَّةَ بَعْدَ فَتْحِهَا.

٣٨ فِي أَيِّ الْعِبَارَةِ جَاءَ اسْمُ التَّفْضِيلِ وَ اسْمُ الْمَكَانِ مَعًا؟

- ١) أَنَا أَحَبُّ إِنْ أَعْمَلُ فِي الْقَرْيَةِ قَرِبَ مَدِينَتِنَا!
- ٢) أَنْتَ أَحَقُّ النَّاسِ بِالْحُكْمِ فِي الْمَحَافِلِ الْعِلْمِيَّةِ!
- ٣) أَحَبُّ عِبَادِ اللَّهِ أَنْفَعَهُمْ لِلنَّاسِ فِي الدُّنْيَا!
- ٤) أَكْرَمُ النَّاسِ فِي مَجْلِسِكَ وَ إِنْ كُنْتُ أَمِيرًا!

٣٩ عَيِّنِ الصَّحِيحَ فِي الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ عَلَى التَّرْتِيبِ فِي الْعِبَارَةِ التَّالِيَةِ:
 "يَا عَلَامَ الْغُيُوبِ! نَحْنُ مُنْتَظِرُونَ بِظُهُورِ الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ فِي يَوْمِ الْمَوْعُودِ"

- ١) اسْمُ مَفْعُولٍ - اسْمُ فَاعِلٍ - اسْمُ فَاعِلٍ - اسْمُ مَفْعُولٍ
- ٢) اسْمُ مَبَالِغَةٍ - اسْمُ فَاعِلٍ - اسْمُ مَفْعُولٍ - اسْمُ مَفْعُولٍ
- ٣) اسْمُ مَبَالِغَةٍ - اسْمُ مَفْعُولٍ - اسْمُ مَفْعُولٍ - اسْمُ مَفْعُولٍ
- ٤) اسْمُ فَاعِلٍ - اسْمُ مَفْعُولٍ - اسْمُ مَفْعُولٍ - اسْمُ فَاعِلٍ

٤٠ عَيِّنِ الْخَطَأَ فِي ضَبْطِ حَرَكَاتِ الْكَلِمَاتِ:

- ١) بَعْدَ أَنْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ قَدْ كَشَرَ الصَّنَمَ الْكَبِيرَ بَقِيَّةَ الْأَصْنَامِ،
- ٢) بَدَأَ الْقَوْمُ يَنْهَامِسُونَ، وَ قَالُوا: إِنَّ الْأَصْنَامَ لَا تَنْتَحَرِكُ أَبَدًا،
- ٣) لِأَنَّهَا تَمَاتِيلٌ، إِبْرَاهِيمُ يَسْتَهْزِئُ بِإِهْتِنَانِنَا فَأَخْضَرُوهُ لِلْمُحَاكَمَةِ،
- ٤) وَ بَعْدَ الْمَحْكَمَةِ أَشْعَلُوا نَارًا لِيُحَرِّقُوهُ فَأَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ!

